

Η ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ!

Ο χρόνος κυλά και οι τροχοί της Ιστορίας
γυρίζουν όλο και πιο γρήγορα!
Αν πριν, ο πληθυσμός της Γης πήρε 1.000 χρόνια
για να διπλασιαστεί, την επόμενη φορά
χρειάστηκε μόνο 450! Και μετά πάλι, μόλις 150!
Ήμασταν 385.000.000 άνθρωποι το 1300. Γίναμε
790.000.000 το 1750! Και 1.650.000.000 το
1900!

Μαζί όμως με τον πληθυσμό, αυξάνεται και ο πλούτος που παράγεται στον κόσμο! Η δίψα για περισσότερα και μεγαλύτερα κέρδη δημιουργεί τεράστιους εμπορικούς δρόμους που εκτείνονται απ' άκρη σ' άκρη της Γης, «σπάζοντας» τα ασφυκτικά όρια των αναρίθμητων μικρών και διάσπαρτων φέουδων της προηγούμενης περιόδου. Σε αυτό «βοηθούν» βεβαίως και τα νέα μέσα της τεχνολογίας και της επιστήμης!

Οι μηχανές στα εργοστάσια δουλεύουν όσο 10 και 100 άνθρωποι με τα χέρια!
Οι αιθροδρομοί ενώνουν τεράστιες εκτάσεις που πριν χρειάζονταν μήνες για να διασχίσει κανείς!

Ο ατμός αντικαθιστά τα πανιά στα πλοία. Το 1850, το ταξίδι Αγγλία-ΗΠΑ μειώνεται από 40 μέρες σε 15!

Οι έμποροι ενώνονται με τους βιοτέχνες, τους τραπεζίτες, τους πλοιοκτήτες και άλλους και συγκεντρώνουν τεράστια ποσά (συνηθίζουμε να τα λέμε και κεφάλαια)... Με τα κέρδη που βγάζουν φτιάχνουν κι άλλα εργοστάσια, κι άλλα πλοία, για να βγάλουν κι άλλα... κέρδη φυσικά! Μαζεύουν συνεχώς περισσότερα κεφάλαια!
Οι νέοι αυτοί ισχυροί του πλούτου ονομάζονται **καπιταλιστές** (=αυτοί που έχουν τα κεφάλαια, από την αγγλική λέξη capital)!

Έτσι, φτάνει η ώρα που οι νέοι άρχοντες του πλούτου (οι καπιταλιστές) απαιτούν την εξουσία από τους παλιούς (τους φεουδάρχες). Κάποιοι από τους τελευταίους συμβιβάζονται ή γίνονται κι αυτοί καπιταλιστές! Όσοι αντιδρούν, ανατρέπονται με επανάσταση!

«Η ελευθερία οδηγεί τον Λαό!»,
πίνακας του Ευγένιου Ντελακρουά

Αλλάζουν λοιπόν οι «από πάνω», αλλάζουν όμως και οι «από κάτω» στις κοινωνίες μας. Έτσι και οι δουλοπάροικοι στα κωράφια των φεουδαρχών σιγά-σιγά γίνονται εργάτες στις μηχανές των καπιταλιστών.

Οι εργάτες δεν έχουν ούτε μηχανές, ούτε επιχειρήσεις, ούτε πλοία, ούτε τράπεζες, ούτε... τίποτα να τους ανήκει. Έχουν μόνο το μυαλό τους και το σώμα τους, την ικανότητά τους δηλαδή να εργάζονται. Οι εργάτες αναγκάζονται να πουλούν την ικανότητά τους αυτή στους καπιταλιστές...

Οι δουλοπάροικοι και οι φεουδάρχες, οι βασικοί αντίπαλοι της προηγούμενης κοινωνίας, της φεουδαρχικής, αντικαθίστανται από τους νέους: τους εργάτες και τους καπιταλιστές.

**Αυτή είναι πια η ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.
Η κοινωνία στην οποία ζούμε και σήμερα!**

Οι δυνατότητες, η γνώση και τα μέσα που έχει ο άνθρωπος στη διάθεσή του για να φτιάχνει πράγματα, εκτοξεύονται!
Τα κάρα στους δρόμους αντικαθίστανται από τα αυτοκίνητα!
Τα πουλιά μοιράζονται πια τους ουραμούς με τα αεροπλάνα!
Οι μηχανές που πριν έφτιαχναν δεκάδες προϊόντα τη μέρα τώρα φτιάχνουν χιλιάδες!

Όλα αυτά όμως δε γίνονται για να βελτιώνεται η ζωή των πολλών που τα φτιάχνουν, αλλά των λίγων, των πλουσίων που τα ελέγχουν, που τους ανήκουν.

Οι εργάτες συνεχίζουν να δουλεύουν πολλές ώρες για πολλά χρόνια... συχνά σε πολύ άσχημες συνθήκες. Ο μισθός που τους δίνουν τα αφεντικά τους μόλις που φτάνει -αν φτάνει- για να ζήσουν.

Η δίψα των καπιταλιστών για κέρδη είναι τέτοια που δε λογαριάζουν τίποτα. Φτώχεια, πείνα, ανεργία για τους πολλούς: αυτό είναι το τίμημα της εξουσίας τους!

Και βεβαίως, συχνά, «μαλώνουν» και μεταξύ τους, θέλοντας να αρπάξουν ο ένας τα πλούτη του άλλου.

Αποτέλεσμα; Πόλεμος, θάνατος, καταστροφή...

Στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο (1914-1918) για το μοίρασμα του κόσμου ανάμεσα στους ισχυρούς σκοτώθηκαν σχεδόν 20.000.000 άνθρωποι...

Σιγά-σιγά, όμως οι εργάτες, αρχίζουν να «ξυπνούν». Να καταλαβαίνουν πως εκείνοι είναι οι παραγωγοί όλου αυτού του πλούτου που υπάρχει γύρω τους. Πως είναι περισσότεροι από τους εκμεταλλευτές τους και πως, αν ενωθούν σε μια γροθιά, μπορούν να γίνουν παντοδύναμοι και να καταφέρουν τα πάντα!

Έτσι, φτιάχνουν τα πρώτα εργατικά σωματεία και συνδικάτα, κάνουν τους πρώτους αγώνες, τις πρώτες απεργίες, αποσπούν τις πρώτες κατακτήσεις.

Σύντομα θα φτιάξουν και τη δική τους επαναστατική οργάνωση: το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Η πρώτη «έφοδος στον ουρανό» των εργατών δεν θα αργούσε πια...

Καρλ Μαρξ και Φρίντριχ Ένγκελς, συγγραφείς του Μανιφέστου του Κομμουνιστικού Κόμματος.

«Ας τρέμουν οι κυρίαρχες τάξεις μπροστά σε μια κομμουνιστική επανάσταση. Οι προλετάριοι δεν έχουν να κάσουν σ' αυτήν τίποτε άλλο, εκτός από τις αλυσίδες τους. Έχουν να κερδίσουν έναν κόσμο ολόκληρο. Προλετάριοι όλων των χωρών, ενωθείτε!»